

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 912/23
7.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Вујовић, адвокат из Старе Пазове, Бранка Радичевића 12, против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Љубисављевић, адвокат из Београда, Македонска 30 и ДД из ..., чији је привремени заступник Бојан Бојовић, адвокат из Београда, Индире Ганди 7, ради утврђења и исплате, одлучујући о жалби тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 13582/18 од 22.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиље као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 13582/18 од 22.11.2022. године.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да као законска наследница пок. ЋЋ, по основу наследноправне трансмисије, има право наслеђа са уделом од 1/2 дела заоставштине пок. ЕЕ, коју чини право сукоришћења 4/8 идеалног дела кп.бр..., ..., земљиште под зградом – објектом број 1, површине 65 м2, ..., земљиште под зградом – објектом број 2, површине 20 м2, ..., земљиште под зградом – објектом број 3, површине 8 м2, ..., земљиште уз зграду – објекат површине 02 а 76 м2, као и право сувласништва на 4/8 идеалног дела породичне стамбене зграде број 1 у потесу ..., помоћне зграде број 2 и помоћне зграде број 3, обе у потесу ..., све зграде изграђене на кп.бр..., а све уписано у Лн.бр... КО ..., чија заоставштина је расправљена решењем Првог основног суда у Београду О.10152/12 дана 13.12.2012. године, те се утолико решење Првог основног суда у Београду О.10152/12 од 13.12.2012. године редукује, а што би тужени били дужни признати, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезу тужени да јој исплате по 17.375 евра, са затезном каматом која се утврђује на евро почев од 01.08.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС који би важио на дан извршене исплате, као

неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован. Ставом четвртим изреке обавезана је тужиља да туженима ББ, ВВ и ГГ, све из ..., као солидарним повериоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 279.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу, из свих законских разлога предвиђених одредбом члана 373. став 1. ЗПП.

Испитујући првостепену пресуду у оквиру законских овлашћења из одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужиље није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Супротно наводима у жалби тужиље, није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да је изрека пресуде јасна и разумљива, да не противречи сама себи ни разлозима који су дати о свим битним чињеницама, а јасно произлазе из садржине изведених доказа, па се законитост и правилност побијане пресуде са сигурношћу могу испитати.

Жалба неосновано указује и на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП, односно да је одлучено о захтеву о коме је раније правноснажно пресуђено. Ово са разлога што је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П 69898/10 од 10.10.2011. године одбијен тужбени захтев тужилаца ББ, ДД, ГГ, ВВ и ЖЖ, којим је тражено да се према туженој Републици Србији утврди да производи правно дејство уговор о поклону непокретности закључен дана 14.05.1982. године између ЕЕ као поклонодавца и ЗЗ као поклонопримца, па се не ради о истим парничним странкама и истим захтевима о којима је одлучивано, будући да је у овом поступку предмет захтева тужиље утврђење права сукоришћења и својине на непокретностима уписаним у Лн.бр... КО ... по основу наслеђивања и новчаном потраживању, док је о пуноважности уговора о поклону закљученог између правних претходника парничних странака одлучивано као о претходном питању у смислу члана 12. ЗПП, ово тим пре што је тужбени захтев у предмету на који указује жалба одбијен због недостатка пасивне легитимације на страни тужене Републике Србије. С тим у вези, није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 393. став 2. ЗПП (погрешно означен члан 386. став 3. ЗПП), тако што је суд одлучио о нечему што није предмет тужбеног захтева, односно да тужени у току овог поступка нису поставили захтев за конвалитацију уговора о поклону. Ово стога, како је већ напред наведено, што је првостепени суд о конвалитацији уговора о поклону одлучио као о претходном питању у смислу члана 12. ЗПП, јер је од пуноважности тог уговора зависила одлука о постављеним захтевима тужиље, а која одлука суда о претходном питању има правно дејство само у овој парници у којој је то питање решено.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је ћерка и једини законски наследник сада пок. ЂЂ, која је преминула 22.07.1997. године, а била је у браку од 10.11.1957. године са сада пок. ЕЕ, који је преминуо 13.06.1990. године. Решењем Првог основног суда у Београду О.бр.10152/12 од 13.02.2012. године за наследнике на заоставштини пок. ЕЕ која се налази у улици ... у ..., оглашени су овде тужени са уделитема од по 1/4 идеалног дела права сукоришћења кп.бр... у улици ... и права сувласништва по 1/4 дела породичне стамбене зграде број 1, помоћне зграде број 2 и помоћне зграде број 3, све изграђене на кп.бр..., уписаних у лист непокретности бр... КО ... Тужилца није била учесник у том оставинском поступку јер су тужени навели да је оставилац имао супругу ЂЂ која је преминула и која нема законских наследника. Сада пок. ЕЕ, бивши из ..., за живота је уговором о поклону од 14.05.1982. године сачињеном у писаној форми располагао предметом заоставштине који се налази у улици ... у ... и поклонио га својој сестри ЗЗ, која је све до своје смрти живела на тој адреси, а која је 22.06.1982. године након закључења уговора, на рачун Управе друштвених прихода Општине Звездара у Београду уплатила износ од 53.840,65 тадашњих динара на име пореза на наслеђе и поклон. Тужилца је пред Основним судом у Старој Пазови покренула поступак расправљања заоставштине иза пок.ЂЂ преминуле 22.07.1997. године, који поступак је обустављен јер оставилца није имала заоставштину. Тужени су као продавци са "... " д.о.о. Београд као купцем закључили уговор о купопродаји непокретности оверен код Трећег основног суда у Београду Ов.47633/14 од 31.07.2014. године, а предмет тог уговора је продаја идеалних делова од по 2/8 на породичној стамбеној згради број 1, помоћним зградама број 2 и 3 на кп... КО ... у улици ... у ..., за уговорену купопродајну цену од 278.000 евра, која цена им је исплаћена и то сваком од тужених по 69.500 евра.

Полазећи од одредби чл.1. став 2, 9. и 12. Закона о наслеђивању, те одредбе чл. 4. став 4. Закона о промету непокретности ("Службени гласник СРС",бр.43/81 ... 40/89), првостепени суд је закључио да се тужбеним захтевима тужилце не може удовољити, будући да је сада пок. ЕЕ 14.05.1982. године уговором о поклону располагао предметом заоставштине која се налази у улици ... у ... и поклонио га својој сестри, правном претходнику тужених. Иако потписи уговорача нису оверени од стране суда, уговор о поклону је у целости извршен, непокретност је стечена у границама закона, плаћен је порез на поклон, није повређено право прече куповине и други друштвени интерес, па је првостепени суд закључио да су испуњени услови за конвалидацију писаног уговора о поклону који није закључен у законом прописаној форми. Стога тужилца не може бити наследник на заоставштини пок. ЕЕ јер ни њена мајка која га је надживела није могла бити наследник на делу те заоставштине.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано, правилном оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП. Наводима у жалби тужилце, којима се не указује на конкретне пропусте у чињеничном твврђењу, већ се заправо побија правилност примењеног материјалног права, наведено чињенично стање није доведено у сумњу.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право када је одбио тужбене захтеве тужилце. За своју одлуку

навео је јасне, непротивречне и аргументоване разлоге које као правилне прихвата другостепени суд.

Без значаја су наводи у жалби тужиље којима се указује на постојање правноснажног решења Првог основног суда у Београду О.10152/12 од 13.12.2012. године, којим је правноснажно расправљена заоставштина сада пок. ЕЕ, у ком тужиља није учествовала, а на основу ког решења су тужени уписали своје сувласничке и сукорисничке уделе код надлежне службе за катастар непокретности. Ово стога што је решење о наслеђивању деклараторне природе, па наследни учесници који између осталог, нису учествовали у оставинском поступку, своје право могу остваривати у парници, што је тужиља и учинила подносећи тужбу у овом поступку. Одлучујући о праву тужиље као законске наследнице надживелог брачног друга пок. ЕЕ, првостепени суд је правилно, одлучујући о пуноважности уговора о поклону сачињеног дана 14.05.1982. године као претходном питању за постојање заоставштине која је расправљена решењем О.10152/12, правилно закључио да предметни уговор иако није закључен у законом прописаној форми, испуњава услове за конвалитацију сагласно члану 4. став 4. Закона о промету непокретности важећег у време закључења уговора. Према Закону о облигационим односима, уговор који није закључен у прописаној форми нема правно дејство уколико из циља прописа којим је одређена форма не произлази што друго (члан 70. став 1.) што значи да сврха (циљ) прописа којим се одређује форма, представља одлучујући критеријум у решавању питања недостатка потребне форме. Уговори о промету непокретности који су закључени у време важења ранијих Закона о промету непокретности, а у конкретном случају у време важења Закона о промету непокретности ("Службени гласник СРС", бр.43/81, са каснијим изменама и допунама) могу се конвалитирати уколико су испуњени услови за конвалитацију прописани тим законом, без обзира на време подношења тужбе. По одредби члана 4. тог закона за конвалитацију уговора о промету непокретности који је закључен у писаном облику, на коме потписи уговорача нису оверени од стране суда, потребно је да је уговор испуњен у целини или претежним делом, да није повређено право прече куповине, да је непокретност стечена у границама закона, да је плаћен порез на промет и да није повређен други друштвени интерес. Ценећи услове за конвалитацију уговора, првостепени суд је правилно закључио да су испуњени услови из наведене одредбе закона.

Нису основани наводи у жалби којима се указује на немогућност отуђења друштвене својине и преноса права коришћења уговором између физичких лица, односно да се право коришћења парцеле могло преносити само између наследника првог наследног реда, због чега је предметна непокретност стечена мимо граница закона. Супротно наводима у жалби, одредбом члана 6. став 2. тада важећег Закона о промету непокретности прописано је да преносом права својине на згради која се налази на земљишту у друштвеној својини, нови сопственик стиче право да док зграда постоји, користи земљиште на коме се она налази и земљиште које је потребно за њену редовну употребу. Одредбом члана 12. Закона о основним својинскоправним односима ("Службени лист СФРЈ бр.6/80 са каснијим изменама и допунама) важећег у време закључења уговора о поклону 1982. године (који члан је касније брисан), било је прописано да када је зграда на којој постоји право својине изграђена у складу са

законом на земљишту у друштвеној својини, власник зграде има право коришћења земљишта на коме је зграда изграђена и земљишта које служи за редовну употребу те зграде док она постоји (став 1.) и да се право коришћења из става 1. овог члана може преносити само са преносом права својине на згради (став 2.). Имајући у виду наведене одредбе закона следи да уговарачи нису могли да другачије, супротно овим прописима регулишу своје односе, односно да поклонодавац поклонопримцу пренесе право својине на згради, а да за себе задржи право коришћења земљишта на коме се зграда налази.

Нису од утицаја ни наводи у жалби да тужени у оставинском поступку у ком су оглашени за наследнике на предметним непокретностима нису истицали постојање писаног уговора о поклону нити су тражили његову конвалитацију, имајући у виду да су тужени претходно поднели тужбу против Републике Србије ради конвалитације тог уговора управо из разлога што нису имали сазнање о наследницима покојне супруге оставиоца која га је надживела па су, ради уписа својих права у јавну евиденцију непокретности, покренули оставински поступак у коме су оглашени за законске наследнике преминулог ујака, односно деде ЕЕ.

Како се ни осталим наводима у жалби тужиље правилност и законитост побијане пресуде не доводи у сумњу, које другостепени суд сагласно овлашћењу из члана 396. ЗПП посебно не образлаже, применом члана 390. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Потврђена је, на основу члана 401. тачка 2. ЗПП и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем и четвртом изреке побијане пресуде која је донета правилном применом одредби чл. 153 и 154. ЗПП и члана 277. став 1. ЗОО, а њихова висина правилно обрачуната на основу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

**Председник већа-судија,
Снежана Живковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић